

2023



č. 6



Nezapomeň!

Pozvánka

Sejdeme se ve středu 2. srpna v 17:00 v restauraci Na Vinici (Peroutkova 1212), autobusem 137 ze stanice Na Knížecí.

Zápis

Účast na červencové schůzce byla prázdninová: **Styda, Mahu, Mahdí** a **Reyp** (protože se nezúčastnil **Petr**, není zaznamenaný zasedací pořádek)

Omluvenky:

Cancidlo se omluvil, že nepřijde

Omlouvám se, odjíždím na dovolenou do Mariánských Lázní, **Pacík**

Ahoj, také se omlouvám, jsem tento týden v Božanově v broumovském výběžku. 555
Loulínek

Ahoj fšici, kdo přijdete. Nevím komu se omluvit, jsem ve Švajcu. **Zub**

Zdravím a taky se omlouvám - jsem na festivalu v Karlsbadu. **Kačka**

Jak jsem pravil minule - tento termín prvostředy zdá se mi býti poněkud nešťastný, taky se omlouvám, nýbrž jsem s vnoučaty. Ahoj Slavoj 555. **Yško**

Já se taky omlouvám, protože jsem s Hanou v Lužických horách. Ale ve středu 2. srpna by to šlo. Tak příště. **Zbyněk**

No i já se omlouvám. Tady leje a soudím, že se sejdete tak dva. Soudě podle předpovědi, tak to lepší nebude. A mám tu sešlou celou rodinu. Sešli nejsou, jen se sešli. Čeština je vůl. Takže v srpnu. To už se ale těším teď. **Chingo pes**

Ahoj všichni, musím se také omluvit, neboť jsem na Moravě na narozeninách přítele. Krásný červenec všem. **Mak** 555

Také se omlouvám, hlídám sebe a vnoučata na chalupě před úrazem všeho druhu. **Pegas**

Podle počasí se asi dostavím... aspoň na jednu zrzavou polívku. **Mahdí**

Telefonicky se omluvil **Petr**, že se spletl a na schůzku nepřišel.

Bob a **Foky** se omluvili už na minulé schůzce.

Následující adresy z našeho prvostředečnickového seznamu nefungují a zasilky se vrací s poznámkou: The following addresses had permanent fatal errors.

vaclavkirsner@yahoo.com

vladimir.m.sedivy@salt.partners.com

stretti@nuov.cz

kirchner@seismo.berkeley.edu

georg.danes@s230086605.online.de

Proto tyto adresy vyřadíme z našeho seznamu. Pokud adresáti chtějí dostávat Plaváčky a pozvánky, pošlete prosím své funkční adresy na e-mail: tomas.paces@geology.cz

A teď ten zápis ze schůzky Prvostředečníků ze středy 5. července 2023 v restauraci Na Vinici, v Praze 5



Probrali jsme témata různá, hlavně z historie oddílu. Hlavně jsme se zaměřili na přezdívky přítomných i nepřítomných.

Styda vyprávěl, že když měl pronést nějaký svůj proslov jako přijímaný plavčík, tak mlčel, protože mluvil před ním **Tyčkus** a řekl toho hodně, takže on už neměl co dodat. Proč se ho ptal **Cancítko**, proč mlčí, jestli se stydí? On odpověděl, že se nestydí a původně dostal přezdívku Nestyda. A z toho se postupně stalo **Styda**.

Mahu se přiznal, že jako plavčík byl během zkušební doby méně výřečný, a navíc mluvil poněkud nezřetelně, tak proto snad dostal od **Plavečka** tuhle přezdívku. Víc by o tom mohl vědět **Loulinek**, který byl nejspíš u toho (přezdívka se udělovala snad jako dodnes na

kapitanátu po skončení zkušebního období, současně s přijetím do oddílu). Někdo další přišel s tím, že se tak prý jmenoval král zlodějů ve starém Římě – což se však nepodařilo potvrdit (a navíc k tomu nebyl žádný důvod).

Mahdí dostal svoji přezdívku nejspíš proto, že byl do oddílu přiveden **Hasanem**, bratrem **Selima**, jejichž přezdívky byly arabského původu.

Ostatně o původu své přezdívky mi vyprávěl **Selim** toto (převzato z přepisu nahrávky rozhovoru pro připravovaný almanach „Pětkařské Post Bellum“):

„**Bratřka** mi ji dal na Lipně. Přezdívku mi dal, protože tam se samozřejmě při táboráku odehrávaly výstupy, klasické. A jedním z klasických výstupů byla historka o blešáku **Selimovi**, kterou jsem vůbec nechápal a dodneška vůbec nevím, o co šlo. A **Bratřka** řekl, tak takhle budeš nazýván, a tak mi to zůstalo.“

A já to na schůzce popletl s jinou **Selime** vyprávěnou příhodou, také z Lipna, a to: „**Bratřka** občas přišel a já jsem samozřejmě nevěděl, že to je on. Ale pro mě to bylo zvláštní tím, že on si mě dvakrát vypůjčil na půl dne. Měl notes a já jsem musel chodit a běhat a cvičit a otáčet se a chodit po kládě, a pak se mě vyptával. Prostě dvě půldne se mi věnoval takovýmto způsobem. A pak se ukázalo, že píše nějakou knížku, jejíž děj se odehrává někde v Tichomoří a že tam vystupuje nějaký takový čtrnáctiletý kluk jako hlavní hrdina, a já sem se mu hodil. Takže podle mě popisoval následně toho hrdinu.“

Tak za to se těm třem posluchačům omlouvám, už se mi to taky trochu plete.

Já jsem uvedl moji verzi vzniku přezdívky **Reyp**. To jsem někdy v nováčkovských dobách, na nástupu, **Švígovi** neuctivě komentoval jeho řeč. A možná že i víckrát. Takže on mi navrhl přezdívku Rejpal, z čehož se záhy stal Rejp. Pak to **Luděk** začal psát s „y“, později z toho udělal Rýpce, další pak Rydla. A to mi zůstalo dodnes (i to rejpaní).

Taky **Styda** vyprávěl, jak k přezdínce přišel **Fripi**. Na první tábor měl na všem vyšito svoje jméno Kirschner, což připadalo ostatním, jak od nějakého vetešníka. A to se francouzsky řekne „fripier“, z čehož vzniklo **Fripi**.

A ještě jsme probrali další přezdívky, např. **Jámysel**, kterou dostal nováček, který když něco popletl, bránil se slovy: „Já myslel ...“. Ta se v oddíle vyskytla dvakrát. Prvním byl **Mahdího** bratranec a druhý Karel Wolf. **Mahdí** také uvedl příklad, kdy do oddílu nastoupili dva Tomášové. Jeden byl Brych (?), z čehož vznikla přezdívka „To-br“. Ten druhý měl jiné příjmení (Kadeřábek), takže dostal přezdívku „To-ne-br“. Zatímco **Tobr** někam zmizel, **Tonebr** je mezi námi dodnes.

Záležitost přezdívek by si zasloužila nějakou studii. A napadlo **Mahua**, že by bylo zajímavé, kdyby každý k tomuto tématu uvedl nějaké vzpomínky, jak přišel ke své přezdínce, nebo co ví o vzniku přezdívek jiných.

On sám jde příkladem:

„O přezdínce se rozhodovalo na kapitanátu, současně s přijetím do oddílu, kdy se některé teprve vymýšlely a jiné už vyplynuly z nováčkovského období. Některé byly vtípné, někdy nebyly žádné (**Zbyšek-Zbyněk**, **Čamča**, **Luděk** aj.), jiné orientální (**Hasan**, **Hakim**?),

některé vtipné podle vlastností (**Sinus, Čupera, Muk**), některé dědičné (**Loula-Loulin-Loulinek, Plavec-Plaveček** ap.). Pamatuji historii přezdívky **Gatame** – na Staňkově, podle japonské citace v nějaké hře "Gatame uki goši kitajama garame...", atd.“

Také jsme se bavili o původu názvu „Plaváček“ pro oddílový časopis. Jedna možná verze, která nás napadla, je z pohádky Tři zlaté vlasy Děda Vševěda. Tím jsme se dostali i k dalším verzím plaváčků, tedy nechtěných nebo ohrožených synků, vložených do košíku a poslaných po vodě, např. k Mojžíšovi.

A probrali jsme i další vzpomínky, třeba o fotografování. Protože v oddíle se vždycky dost fotografovalo, a ne všechny fotky jsou zachované, případně k dispozici nebo v archivu. A to se týká také dalších artefaktů a památek. Archiv je teď na Křivoklátě, u mne, takže je i nadále možné ho doplňovat o další věci všelikého typu, dokumentující historii 5. oddílu i 5. přístavu. Tedy i z doby Devítky, Ústečáků a Orbisu. Ideálně s popisem vzniku a obsahu.

Zaznamenal **Reyp**

Poznámka

Hanka se při editaci Plaváčka vyjádřila k původu názvu Plaváčka: Mně, a jsem přesvědčena, že i **Švígovi**, bylo vždycky jasné, že jde o panenku plaváčka, což byl v našich letech pojem velice běžný. O tom také svědčí poučení na stránce "Muzea panenek a medvídků Pod Troskami": ...dnešní starší generace nejvíce pamatuje panenky z celuloidu. Byl to materiál velice křehký, vysoce hořlavý a lehoučký. Těmto panenkám, vyráběným u nás v třicátých až padesátých letech minulého století, se také říkalo plavácci“, vysvětluje Nad'a Šimková.

K tomu jí **Pacík** napsal toto: Už si nevzpomínám, kdo to byl, kdo ten název našeho časopisu vymyslel a vůbec kdo vydávání Plaváčka navrhnul. Byl to Švígo? Nebo to bylo na nějaké kolektivní poradě s Autogenem a Ludvou? Myslím, že ten linoryt Plaváčka na obálce udělal Ludva.

Vtipy



Žena jednou při večeři povídá:
"Dvě věci umím nejlíp. Sekanou a štrúdl."
A manžel se ptá:
"A tohle je která?"

**Chlap sedí doma a najednou slyší nějaký hlásek:
"Pojd' do hospody, pojd' do hospody."
Rozhlédne se, nikde nikdo.
"Kdo to tady mluví?" ptá se ustrašeně.
"To jsme my, tvoje játra! Přece nebudeme tvrdnout doma!"**

Pulcovy vzpomínky

Oprava po toskánsku

Do Itálie jsem si přivezl ze Švýcarska své staré Volvo. Z nějakých pro mne nevyzpytatelných důvodů není možné převést švýcarské auto na italskou poznávací značku, tak rozdílné jsou názory těchto dvou administrací na dokumentaci silničních vozidel. Mé Volvo stálo zatím odstaveno na Eniově zahrádce, pomalu obrůstalo křovím a čekalo mlčky na svůj den.

Přes jednu Němku, žijící v Toskánsku, jsem našel způsob, jak prodat auto v Německu. Nestartovalo již samo, proto jsme je ručně vytáhli z té zahradní džungle. Přitom se nám podařilo utrhnout měděnou trubičku na spodku vozu, která vede benzin od nádrže k motoru.

Enio znal dva bratry, kteří měli autodílnu a udržovali Eniovy automobily. „Udržovat“ je asi to správné slovo: Toskánci jsou minimalisté, to znamená, že udělají jen to nejnútnejší, raději ještě o něco méně. Často to úplně stačí a přijde to mnohem levněji než proslulá dokonalá pečlivost Němců nebo Švýcarů. Toskánci totiž v převážné většině neoplývají zbytečnými penězi.

Kluci mi přidělali utržené vedení, samozřejmě po toskánském způsobu. Kromě toho mi vyměnili baterii za jinou, již starší, ale oproti té mé ještě fungující: „Kolik vám dám?“ „Dej nám padesát!“ A bylo to, mohli jsme jet do Mnichova.

Celní odbavení proběhlo bez problémů, vlastně také TÜV, technická kontrola. Dva velice sympatičtí němečtí technici prohlíželi auto s proslulou pečlivostí. Potom mi při kelímku nabídnutého automatového kafe řekli: „Ten vůz je na své stáří a svůj stav tachometru v neuvěřitelně dobrém stavu. Jenom tohle vedení benzínu musíte nechat předělat, to je nebezpečné, to nemůžeme tolerovat.“

Zajel jsem do volvácké dílny, kde mi to benzinové vedení přidělali tak, jak to výrobce a zákon vyžadují. Zaplatil jsem 130 euro.

Auto jsme prodali a vrátili se vlakem do Scarlina. Nevím přesně proč, ale úsudek německých odborníků jsem chtěl bratrům z dílny sdělit. Nebyla to ani stížnost, ani reklamace. Vlastně jsem byl rád, do Mnichova jsme dojeli bezvadně. Nebo jsem snad doufal, že mi na tu německou opravu něco vrátí? Kolik a z čeho?

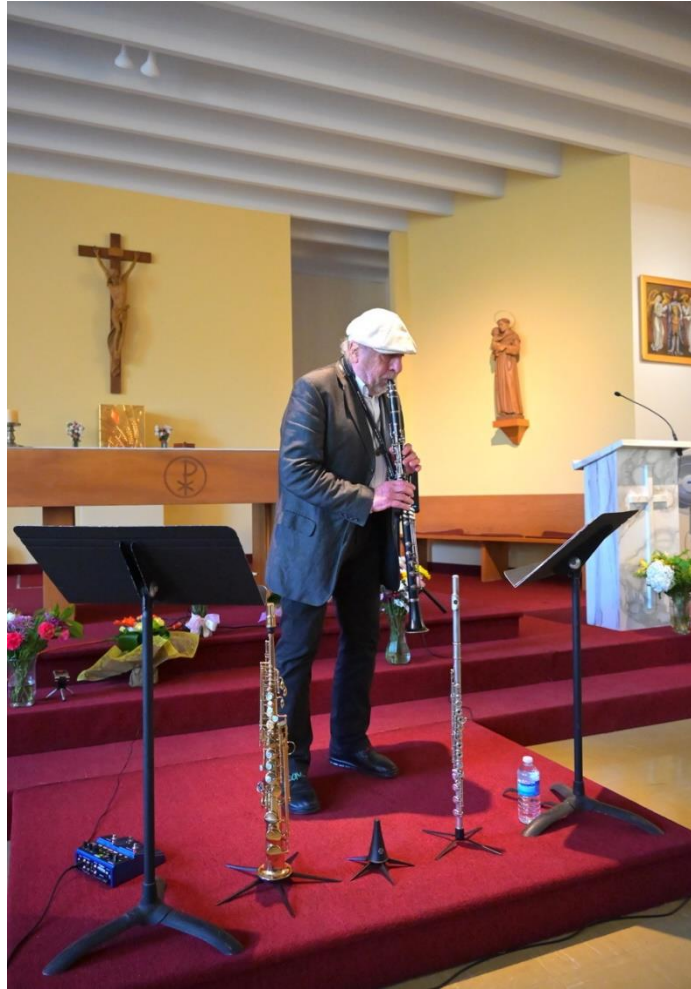
Když jsem jim to vyprávěl, pokrčili jen nechápavě rameny. Nemohli pochopit tu odlišnou mentalitu. Pak mi Pietro řekl: „Dostali jsme výbornou grappu, pojd' ochutnat.“
Jiný kraj, jiné zvyky.

Zprávy ze zahraničí

Ahoj! -Nedavno tu byl v Torontu **Kacka s Lenkou** na pozvani ceskeho konzula, jeden koncert ve zdejsim kostele Sv. Vaclava. Tak jsme si uzili pestry tyden dohromady, prikadam par fotek. Uzivejte si leta, **Plavec**



Plavec, Kačka, Lenka a Miroslava v Torontu



Koncert



Kostel sv. Václava v Torontu



Lenka a Kačka v Henry Moore Gallery



Kačka a Plavec skrz sochu od Henry Moora



Ve Frank Gehry Gallery